

تأثیر ضعف کنترل داخلی بر ارتباط بین کارایی سرمایه گذاری در نیروی انسانی و اجتناب مالیاتی شرکتها

مینالاله پور^۱

گروه حسابداری، مرکز علمی کاربردی تالش (۱)، Lalepour.m@gmail.com

چکیده - هدف از این پژوهش بررسی تأثیر کارایی سرمایه گذاری در نیروی انسانی شرکتها بر اجتناب مالیاتی با تأکید بر نقش ضعف کنترل داخلی شرکتها تعیین شده است. در همین راستا اطلاعات مالی ۱۵۴ شرکت، طی دوره ۱۳۹۴ تا ۱۳۹۸ به روش حذف سیستماتیک به عنوان نمونه آماری پژوهش استخراج و بررسی شده است. پژوهش از لحاظ هدف، کاربردی می باشد و در آن از روش همبستگی استفاده می شود. همچنین از نظر زمانی نوعی پژوهش پس رویدادی است. تحلیل آماری داده ها با نرم افزار آماری Eviews و در سطح اطمینان ۹۵ درصد انجام گرفت و برای آزمون فرضیه ها از روش آماری داده های پانل و الگوی رگرسیون خطی چند متغیره استفاده شد. نتایج حاصل از آزمون فرضیات حاکی از آن است که کارایی سرمایه گذاری در نیروی انسانی و ضعف کنترل داخلی شرکتها بر اجتناب مالیاتی آنها تأثیر مستقیم و معناداری دارند. لیکن تأثیر ضعف کنترل داخلی بر ارتباط بین کارایی سرمایه گذاری در نیروی انسانی و اجتناب مالیاتی شرکتها مورد تأیید قرار نگرفت.

کلید واژه- ضعف کنترل داخلی، کارایی سرمایه گذاری در نیروی انسانی، اجتناب مالیاتی شرکتها

۱- مقدمه

تشکیل می دهد (برناناک، ۲۰۰۴). علی رغم اهمیت سرمایه گذاری در نیروی انسانی در تخصیص منابع مدیریتی ناکاراء ادبیات در رابطه کیفیت گزارشگری مالی بر کارایی سرمایه گذاری تنها بر سرمایه گذاری های غیر مکرر مثل سرمایه گذاری در سهام، تحقیق و توسعه و ادغام و تحصیل تمرکز کرده است (گارسایا لارا و همکاران، ۲۰۱۶). دوم، بزرگ بودن نمونه در دسترس به علت وجود نیروی انسانی در هر شرکتی. سوم، ماهیت متغیر بهای نیروی انسانی و تعدیلات کمتر بهای ثابت دستمزد (جانگ و همکاران، ۲۰۱۴)، باعث می شود اعمال اختیار بر سرمایه گذاری در نیروی انسانی کم هزینه تر باشد. هر دو این ویژگی ها منجر به تناوب بیشتر سرمایه گذاری در نیروی انسانی می شود.

بر اساس اصول تئوری نئوکلاسیک، ناکارایی نیروی انسانی منجر به کارایی و سودآوری شرکت زیر سطح بهینه می شود که این امر در بلندمدت ممکن است تداوم فعالیت شرکت را مشکل سازد. اگر ناکارایی نیروی انسانی منجر به کاهش سودآوری و درآمدهای شرکت شود به نحوی که واحد تجاری در ایفای تعهدات اساسی خود نظیر مالیات، حقوق و بهره دچار مشکل شود، آنگاه

در عصر حاضر دیگر تزریق منابع مالی به عنوان فاکتور اصلی توسعه به شمار نمی آید بلکه تحولات و بهره وری نیروی کار سبب ارتقای سازمان ها و به تبع آن توسعه نظام های اقتصادی در جهان می شوند، به طوری که سرمایه های انسانی میزان سرمایه های مادی را تعیین می کنند. کارایی نیروی انسانی عنصر حیاتی در موفقیت شرکت است چرا که آن بر توانایی رقابت پذیری شرکت تأثیرگذار است و منجر به ایجاد اطمینان از انتقال کافی و صحیح اطلاعات به ذینفعان و همچنین رعایت قوانین و مقررات شرکت می شود. نیروی انسانی یکی از مهم ترین سرمایه های شرکت است که معمولاً جدا از سایر عوامل تولید مورد تجزیه و تحلیل قرار می گیرد و یکی از مهم ترین فاکتورهای مؤثر بر رقابت پذیری شرکت است. کارایی نیروی انسانی در شرکت بازتابی از قابلیت های سازمانی، کنترل منابع و کارایی سرمایه گذاری است (تیلور و همکاران، ۲۰۱۹). مطالعه کارایی سرمایه گذاری در نیروی انسانی نیز به سه دلیل ارزشمند است: اول، هزینه دستمزد نیروی معمولاً ۲/۳ هزینه شرکتها را